

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAЕ HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 19. Surdus aurium vsum recuperat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](#)

Laureti voluit exstare monumentum. Ingenti mole cereū, quem dixi, ea lege misit, vt ante augustam Virginis Domum certis arderet diebus. stipendumque certum attribuisse dicitur, vt illo absunto, alias deinceps pari magnitudine cereus substituatur, ad posteritatis memoriam sempiternam.

Surdus aurium usum recuperat.

Cap. XVIII.

Mirandum minus, sed magis etiam testatum est, quod subijciam. Erasmus Decanus Cathedralis Ecclesiae Cracouensis in Polonia, vtraque captus aure nihil admodum audiebat: sic proflus, vt non tam verbis, quam nutibus cum eo agendum foret. Is ante obstructas morbo aures, de admirabilibus Lauretanæ Virginis rebus, rumore nuncio multa cognorat. Tandem igitur postquam in medicis nihil opis esse apparuit, ægrum morbo animum subiit diuina vis Domus Lauretanæ. Ergo haud dubia spe erexit Lauretum venit. In augustissima Virginis cella sacrum facit, Diuæ opem implorans. Ibi præsentissimum morbi remedium inuenit. Sacris operatus sinistram sibi apertam sensit aurem: postridie re diuina inibi facta, dexteræ quoque auris usum recuperat. Ita qui surdaster, aut surdus potius sacrofæctam Aedem intrauerat, intra bivium exiit lætus aurium usu recepto. Totam rem ipsimet Rutilio Benzonio Episcopo, & Andreæ Bentiuolo Præsidi Lauretano mistis gaudio lacrymis enarravit. Non. Apr. Anni M. D. XC. Inter hæc Lauretum noua vrbis, laxato spatio strenue ædificabatur. Cæterum immatura Xysti Pont. mors opus ab alijs quoque Pontificibus frustra tentatum subito interruptum. Mons Regalis circumcisus, ac semirutus relictus: nouæ ædes extra vetus pomœrium sitæ nunc pro suburbio sunt, quarum etiam bona pars inchoata.

*Ann. Laur.
Rier.
Viæt. Brig.*

*Andreas Be
tiulus Pizel.
Laur.*

Ii 2 tæ

tæ manent . credas B. Mariæ Lauretanæ , quæ in solitudine sibi sedem quæsierit , ciuitatis celebritatem cordi non fuisse : ne quem aduenarum magis vrbis fama , quam loci religio inuitaret . Sub id tempus Andreæ Bentiuolo extinto in administratione Lauretana successit Fuluius Paulus

Fuluius Pau
luc. Præt.
Laur.

cius Protonotarius Apostolicus , cuius virtutem difficilli-

ma tempora exercuerunt pariter , & illustrarunt .

*Munera difficillimi Greg. XIII. temporibus
Virgini missa, lataue. Cap. XX.*

Anno deinde M. D. XC. Septembri mense , Vrbanus VII. Pontifex creatur , non minus breuitate Pontificatus , quam cunctorum desiderio memorandus . Subiectus Urbano Gregorius XIII. vir bonus ac pius , sed ferme valetudinarius , Pontificatum gessit annum . Tempestas fuit omnino misera , & infelix , nec vlla facies mali defuit . Latrones quos extrema Xysti tempora effuderat , gregatim impune volitabant . Pontificiaque regionis vias infestas habebant . Ad hæc erat summa cum caritate inopia . Super omnia foeda lues , extremæ famis comes , tota pene Italia per omnes ordines , atque ætates vagabatur . Neque is solum , sed etiam insequens annus Italæ funestus fuit . Ergo agri cultoribus , vrbes ciuibus , oppida vicique incolis propemodum exhausti ; nec tam morbo quā (quod miserius est) fame . Hac igitur tempestate Laureti minus vtique solito aduenarum , ac donorum ; cæterum plus votorum fuit Lauretani templi visendi , adornandi . Id adeo insecuri anni fatis ostenderunt . Nec tamen illa ipsa tempestas , quæ ciuibis vrbes exhausit , non auxit muneribus Lauretanam Domum . Lælius Pignatellus Neap. lychnum argenteum bilibrem Virgini dicauit .

Lælij Pigna
telli D.
Card. Sfon-
drati D.

Cardinalis Sfondratus Gregorij XIII. fratris filius B. Mariae Lauretanæ effigiem ex argentea lamina expressam

librarum